

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119203935
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Július Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7119203935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Júliusa Tótha a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Igora Ragana, v spore žalobcov: v 1. rade: INTERAKT, s.r.o., Idanská 39, 040 11 Košice - mestská časť Západ, IČO: 46 140 875, v 2. rade: iMprove GROUP, s.r.o., Idanská 39, 040 11 Košice - mestská časť Západ, IČO: 45 350 108, obaja zastúpení: JUDr. Miroslav Sklenár, advokát, Kováčska 40, 040 01 Košice, IČO: 35 550 201, proti žalovanému: Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103, zastúpený: Vašiv & Partners s.r.o., Murgašova 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 238 836, o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcov a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č. k. 26Cbi/3/2019-466 z 1. februára 2022, takto

rozhodol:

I. P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Košice I, č. k. 26Cbi/3/2019-466 z 1. februára 2022 v napadnutom II. a IV. výroku.

II. M e n í rozsudok Okresného súdu Košice I, č. k. 26Cbi/3/2019-466 z 1. februára 2022 v napadnutom I. a III. výroku takto:

Určuje sa, že prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod č. 35 v časti popretej istiny vo výške 509,48 eura je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v rozsahu 509,48 eura.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. U r č u j e sa, že prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod č. 35 v časti popretej istiny vo výške 611,51 eura je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi v 1. rade p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalobcovi v 2. rade v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia v 1. a 2. rade žalobou doručenou súdu prvej inštancie 15.3.2019 sa domáhali, aby súd určil, že:

a) prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod číslom 33 v časti popretej istiny vo výške 41,39 eura je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

b) prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod číslom 35 v časti popretej istiny vo výške 611,51 eura je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

c) prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynárska 16,040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod číslom 36 v časti popretej istiny vo výške 200,00 eur je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

d) prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod číslom 37 v časti popretej istiny vo výške 1.200,00 eur je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

e) prihlásená pohľadávka spoločnosti iMprove GROUP, s.r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 45 350 108 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod číslom 32 v časti popretej istiny vo výške 41,02 eura je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

3. Žalobcovia v 1. a 2. rade svoj návrh odôvodnili tým, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 26R/2/2018 zo dňa 7.12.2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 241/2018 dňa 14.12.2018, Okresný súd Košice I dňom 14.12.2018 povolil reštrukturalizáciu dlžníka Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 a ustanovil do funkcie správcu JUDr. Vladimíra Kotusa, so sídlom kancelárie Žižkova č. 6, 040 01 Košice (ďalej len správca).

3.1. Žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade ako veritelia podali do reštrukturalizačného konania predmetné prihlášky pohľadávok. Správca listom z 11.2.2019 oznámil žalobcovi v I. rade popretie prihlásených pohľadávok vo výške 2.099,35 eura. Listom z 11.2.2019 správca oznámil žalobcovi v 2. rade popretie prihlásených pohľadávok vo výške 41,02 eura.

4. Žalobca v 1. rade konštatoval, že správca oznámil žalobcovi v 1. rade popretie pohľadávky vo výške 2.099,35 eura ako pohľadávky prihlásenej veriteľom „A. B. C.“, zapísanej v zozname pohľadávok. Správca pohľadávku: a) pod por. č. 33 poprel čo do vymáhateľnosti a výšky v rozsahu 41,39 eura, b) pod por. č. 35 poprel v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky, t.j. vo výške 611,51 eura, c) pod por. č. 36 poprel čo do vymáhateľnosti a výšky v rozsahu 246,45 eura, d) pod por. č. 37 poprel v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky, t.j. vo výške 1.200,00 eur. Žalobca v 1. rade poukázal na § 124 ods. 2 ZKR a uviedol, že z obsahu oznámenia o popretí prihlásených pohľadávok je zrejmé, že správca popretie pohľadávok vo výške 2.099,35 eura smeroval voči A. B. C., bytom D. X, B., ktorú v dotknutom oznámení označuje za veriteľa, a táto si v zmysle obsahu listu správcu mala neoprávnene prihlásiť pohľadávky žalobcu v 1. rade. Žalobca v 1. rade dôvodil, že správca v zákonom stanovenej lehote podľa § 124 ods. 2 ZKR nepoprel pohľadávky žalobcu v 1. rade,

ale pohľadávky A. B. C., a preto uplynutím lehoty na popieranie pohľadávok prihlásené pohľadávky žalobcu v 1. rade v rozsahu, v akom neboli popreté, sa považujú za zistené.

4.1. Žalobca v 1. rade napriek vyššie uvedeným tvrdeniam, z dôvodu právnej istoty uviedol, že právne a skutkové dôvody popretia pohľadávok zapísané pod por. č. 33, 35, 36, 37, na ktoré poukazoval správca v liste z 11.2.2019 sú irelevantné a žalobca v 1. rade mal za to, že ak by správca postupoval spôsobom, ktorý mu ukladá § 124 ods. 1 ZKR bolo by mu zrejmé, že neexistuje žiaden predpoklad na uvedenie právnych a skutkových dôvodov, pre ktoré pohľadávky správca označil za sporné, a pre ktoré ich nepoprel voči žalobcovi v 1. rade, ale pre ktoré ich poprel voči A. B. C.. Hlavným skutkovým a rovnako aj právnym dôvodom, pre ktoré mal správca poprieť pohľadávky žalobcu v 1. rade voči A. B. C. je to, že žalobca v 1. rade nikdy neuzatvoril s A. B. C. žiadnu zmluvu o postúpení pohľadávky a predmetné postúpenie pohľadávok ani žalobca v 1. rade nikdy neoznámil žalovanému, teda dlžníkovi.

4.1.1. Žalobca v 1. rade k odôvodneniu popretia pohľadávky č. 33 v sume 41,39 eura uviedol, že predmetom vzájomných rokovaní so žalovaným bola dohoda, že služby v oblasti IT bude pre žalovaného realizovať za sumu vo výške 200,00 eur bez DPH. Žalobca v 1. rade a žalovaný sú platcami dane z pridanej hodnoty (ďalej aj DPH) a to, že žalovaný má žalobcovi v 1. rade platiť za služby poskytované v oblasti IT sumu vo výške 200,00 eur mesačne bez DPH, ku ktorej bude pripočítaná DPH v zákonnej výške nikdy nebolo sporné. Žalobca v 1. rade za poskytované IT služby žalovanému pravidelne vystavoval faktúry a žiadna z týchto faktúr nikdy nebola zo strany žalovaného žalobcovi v 1. rade vrátená a žalovaný ich v celom rozsahu eviduje vo svojom účtovníctve. Ak by správca postupoval s odbornou starostlivosťou, preskúmal a porovnal účtovnú evidenciu žalovaného so zoznamom záväzkov žalovaného zistil by, že spornosť pohľadávky č. 33 vo výške uplatnenej DPH nie je. Žalobca v 1. rade ďalej uviedol, že žalovaný pravidelne hradil žalobcovi v 1. rade ním vystavené faktúry za služby v oblasti IT v sume 240,00 eur s DPH mesačne do doby pokiaľ nebol v platobnej neschopnosti, čo preukazuje nespornosť dohody o cene za poskytovanie služieb v oblasti IT vo výške 200,00 eur bez DPH mesačne. Žalobca v 1. rade preto považoval popretie pohľadávky v rozsahu uplatnenej DPH vo výške 40,00 eur a jej príslušenstva vo výške 1,39 eura za nedôvodné.

4.1.2. Žalobca v 1. rade k odôvodneniu popretia pohľadávok č. 35 a č. 37 celkovo v sume 1.800,00 eur uviedol, že cena diela za zhotovenie a inštaláciu webových stránok v dohodnutom rozsahu bola v sume 1.500,00 eur bez DPH, čo predstavuje sumu 1.800,00 eur s DPH. Dôvodil, že na e-mail žalobcu v 1. rade k cenovej ponuke na zhotovenie a inštaláciu webových stránok z 8.2.2018 odpovedala zamestnankyňa žalovaného, ktorá odsúhlasila poskytovanie IT služieb a informovala žalobcu v 1. rade že „web a cenu si so žalovaným prejde zajtra p. riaditeľ“. Žalobca v 1. rade sa 9.2.2018 stretol s riaditeľom Ergomed Polikliniky, s.r.o., MUDr. Abdim Mirwaisom, s ktorým sa dohodol na rozsahu a cene diela tak, ako navrhoval žalobca. O predmetnej dohode žalobca v 1. rade informoval zamestnankyňu žalovaného pani E. e-mailom z 9.2.2018. Žalovaný nevytkol uzatvorenie dohody, a preto z obsahu e-mailovej komunikácie je zrejmé, že k dohode o rozsahu a cene diela medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným došlo. Z obsahu návrhu Zmluvy o dielo k vytvoreniu web stránky, ktorá bola žalovanému doručená pred stretnutím s riaditeľom Ergomed Polikliniky s.r.o. vyplýva, že podľa čl. I bod 1. cena diela bola navrhovaná v sume 1.500,00 eur bez DPH, čo s DPH predstavuje 1.800,00 eur. Tvrdenie správcu uvedené v oznámení o popretí pohľadávky veriteľa A. B. C., ktorá sa týka web stránky vytvorenej žalobcom v 1. rade, že „v cenovej ponuke je uvedená suma celkom 1.500,00 eur za celé dielo, pričom suma veriteľom uplatnených pohľadávok, ktorých právnym dôvodom vzniku je tvorba web stránky predstavuje sumu 1.800,00 eur“ je preto v rozpore s obsahom návrhu Zmluvy o dielo, kde je uvedená celková suma 1.500,00 eur bez DPH a k tejto sa mala pripočítať DPH v sume 300,00 eur, čo predstavuje sumu 1.800,00 eur s DPH. Žalobca v 1. rade dôvodil, že na zhotovení diela pre žalovaného žalobca v 1. rade sa dohodol s riaditeľom Ergomed Polikliniky s.r.o. A. F. A., s ktorým o vytvorení web stránky a požiadavkách žalovaného rokoval a s ktorým sa na rozsahu diela dohodol, čo vyplýva aj z e-mailu žalobcu v 1. rade z 9.2.2018. To, že žalovaný aj napriek dohode so žalobcom v 1. rade nepodpisal Zmluvu o dielo v písomnej forme neznamená, že nedošlo k dohode o vytvorení diela žalobcom v 1. rade pre žalovaného. Žalobca v 1. rade uviedol aj to, že dohodnuté dielo pre žalovaného vykonal riadne a včas a ten začal vykonané dielo riadne užívať, pričom k vykonanému dielu žalovaný nemal žiadne pripomienky ani námietky, čím vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť cenu za vykonanie diela. Tvrdenia žalovaného, ktorými popiera nielen funkčnosť web stránky, ale aj jej samotnú existenciu považoval žalobca v 1. rade za účelové, pretože dielo zrealizované zo strany žalobcu v 1. rade bolo inštalované 25.7.2018 a žalovaný dielo zrealizované zo strany žalobcu v 1. rade riadne užíval, nemal k dielu žiadne pripomienky a námietky a až v predmetnom oznámení o popretí pohľadávky správca uviedol, že žalovaný namietal funkčnosť web stránky (predmetného diela). V súvislosti s dôvodom popretia pohľadávky č. 35 a č. 37 vzniesol žalobca v 1. rade námietku

premlčania v zmysle § 428 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, keďže žalovaný nepodal žalobcovi v 1. rade žiadnu správu o vadách diela a vady diela nevytkol bez zbytočného odkladu po tom, čo vady mal zistiť pri vynaložení odbornej starostlivosti pri prehliadke, ktorú je povinný uskutočniť podľa § 427 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Súčasne žalobca v 1. rade uviedol, že zistenie vád diela nezakladá žalovanému právo nezaplatiť cenu diela, a aj preto považuje námietku správcu za právne bezvýznamnú. Žalobca v 1. rade preto považoval za nedôvodné popretie pohľadávky č. 35 v celkovej sume 611,51 eura a za nedôvodné popretie pohľadávky č. 37 v celkovej sume 1.200,00 eur titulom vykonania diela zo strany žalobcu v 1. rade pre žalovaného.

4.1.3. Žalobca v 1. rade k odôvodneniu popretia pohľadávky č. 36 zo strany správcu v sume 246,45 eura uviedol, že žalobca v 1. rade podanou žalobou si neuplatňuje nárok k pohľadávke č. 36 popretej v rozsahu 46,45 eura, ale iba v rozsahu 200,00 eur a zároveň zotrval na svojej právnej argumentácii uvedenej pri pohľadávke č. 33.

5. Žalobca v 2. rade v predmetnej žalobe uviedol, že správca oznámil žalobcovi v 2. rade popretie pohľadávky vo výške 41,02 eura, ako pohľadávky prihlásenej veriteľom MUDr. Klárou Benešovou. Správca v oznámení o popretí pohľadávky žalobcu v 2. rade uviedol, že prihlásenú pohľadávku veriteľa iMprove GROUP, s.r.o., IČO: 45 350 108, so sídlom Mlynska 16, Košice, zapísanú v zozname pohľadávok pod por. č. 32 popiera čo do výšky, a vymáhateľnosti v rozsahu 41,02 eura. Žalobca v 2. rade konštatoval, že dôvody popretia pohľadávky sú v zmysle odôvodnenia oznámenia o popretí pohľadávky vo výške 41,02 eura identické, ako pri pohľadávkach č. 33 a č. 36, ku ktorým sa vyjadril žalobca v 1. rade pri pohľadávke č. 33. Keďže pohľadávka žalobcu v 2. rade pôvodne vznikla žalobcovi v 1. rade z titulu neuhradenia poskytnutých služieb v oblasti IT za rovnakých skutkových okolností ako pohľadávka č. 32 a č. 36, pričom zo strany žalobcu v 1. rade došlo k postúpeniu pohľadávky č. 32 na žalobcu v 2. rade, žalobca v 2. rade v celom rozsahu zotrval na právnej argumentácii žalobcu v 1. rade, ktorú žalobca v 1. rade uviedol vo vzťahu k pohľadávkam č. 33 a 36 pre ich rovnaký skutkový a právny základ a identické dôvody popretia pohľadávky zo strany správcu, ako pri pohľadávkach č. 33 a č. 36.

6. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a zmätočnú, pretože správca poprel prihlásené pohľadávky žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade riadne a včas a správca zároveň popretie riadne odôvodnil.

6.1. Žalovaný poukázal na zmätočnosť podanej žaloby, ktorá spočívala v tom, že dva rozdielne subjekty sa jednou žalobou domáhajú určenia pravosti prihlásených pohľadávok. Ide pritom o samostatné procesné spoločenstvo žalobcov a preto mali podať žalobu samostatne.

6.2. Žalovaný námietku žalobcu v 1. rade spočívajúcu v popretí pohľadávok A. B. C. a nie žalobcu v 1. rade považoval za nedôvodnú, pretože v predmetnom oznámení správcu o popretí pohľadávok žalobcu v 1. rade išlo pri uvedení A. B. C. k zrejmej chybe v písaní, pretože správca v predmetnom oznámení následne riadne a presne špecifikoval popreté pohľadávky žalobcu v 1. rade podľa čísel prihlásených pohľadávok, pod ktorými sú zapísané v Zozname pohľadávok. Žalovaný konštatoval, že hlavnými dôvodmi popretia pohľadávok žalobcu v 1. rade pod č. 33 až 37, bola ich spornosť založená nezrovnalosťami v zmluvnej dokumentácii, ako aj absenciou dokladov, ktoré by preukázali právny dôvod vzniku a výšku žalobcom v 1. rade prihlásených pohľadávok v popretom rozsahu.

6.3. Žalovaný k pohľadávkam žalobcu v 1. rade č. 33 a č. 36 uviedol, že žalobca v 1. rade nepreukázal nárok na popretú časť pohľadávky titulom dane z pridanej hodnoty uplatnenej zo strany žalobcu v 1. rade. Žalovaný poukázal na článok IV Zmluvy o poskytnutí služieb v IT zo 14.2.2018, v ktorom došlo k dohode o odplate za služby, ktoré mal žalobca v 1. rade pre žalovaného vykonať a to vo výške 200,00 eur, ako ceny konečnej, bez ďalších ustanovení o pripočítaní dane z pridanej hodnoty. Žalovaný zároveň dodal, že predmetnú Zmluvu vyhotovil žalobca v 1. rade a preto ustanovenia zmluvy, ktoré môžu mať sporný výklad, je potrebné pričítať na ťarchu strany, ktorá výklad použila prvýkrát, teda na ťarchu žalobcu v 1. rade.

6.4. Žalovaný k pohľadávkam žalobcu v 1. rade č. 35 a č. 37 uviedol, že z listín predložených zo strany žalobcu v 1. rade k predmetným prihláškam nebol preukázaný právny dôvod ich vzniku a ani výška uplatnených pohľadávok, pretože žalobca v 1. rade nepredložil zmluvu o dielo podpísanú stranami sporu, žalobca v 1. rade nepredložil ani žiadnu objednávku žalovaného na realizáciu služieb zo strany žalobcu v 1. rade a žalobca v 1. rade nepreukázal ani výšku dohodnutej ceny za predmetné služby. Dôvodil, že od žalobcu v 1. rade si neobjednal služby žalobcu a s návrhom zmluvy o dielo nevyjadril žalovaný ani žiaden súhlas, pretože žalobcovi v 1. rade muselo byť zrejmé, že zamestnankyňa žalovaného E. nebola oprávnená za žalovaného uzatvárať akékoľvek zmluvy. Za žalovaného mohli uzatvárať zmluvy

iba štatutárny orgán žalovaného, prípadne MUDr. Abdi Mirwais. Žalovaný zároveň namietol aj výšku ceny za prípadné služby, jej splatnosť, pretože cenová ponuka žalobcu v 1. rade nebola zo strany žalovaného akceptovaná a žalobca v 1. rade predmetnú cenu nepreukázal.

7. Žalovaný k pohľadávke žalobcu v 2. rade č. 32 uviedol, že oznámenie správcu o popretí pohľadávky č. 32 vo výške 41,02 eura bolo adresované žalobcovi v 2. rade a nikde nie je zmienka o A. B. C.. Obrana žalobcu č. 2 vo vzťahu k nesprávnemu popretiu pohľadávky A. B. C. a nie žalobcu v 2. rade preto nie je dôvodná.

7.1. Žalovaný uviedol aj to, že žalobca v 2. rade predmetný nárok odvodzoval od Zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou žalobca v 1. rade postúpil žalobcovi v 2. rade pohľadávku 240,00 eur. Predmetná pohľadávka vznikla žalobcovi v 1. rade na základe Zmluvy o poskytnutí služieb v IT zo 14.2.2018 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom v 1. rade, na základe ktorej zmluvné strany si dohodli odplatu za poskytované služby vo výške 200,00 eur, ako cenu konečnú, bez ďalších ustanovení o pripočítaní dane z pridanej hodnoty. Žiadal preto aj žalobu žalobcu v 2. rade zamietnuť ako nedôvodnú.

8. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval ako nesporné, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 26R/2/2018 zo 7.12.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 241/2018 dňa 14.12.2018 bola povolená reštrukturalizácia dlžníka Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 a do funkcie správcu bol ustanovený JUDr. Vladimír Kotus. Nebolo sporné ani to, že žalobcovia v 1. rade a 2. rade prihlásili predmetné pohľadávky do reštrukturalizácie a správca z dôvodov uvedených v Zozname pohľadávok poprel predmetné pohľadávky žalobcov. Sporné medzi stranami nebolo ani to, že žalobca v 1. rade uzavrel so žalovaným Zmluvu o poskytovaní služieb v oblasti IT zo 14.2.2018 a žalobca v 1. rade postúpil žalobcovi v 2. rade časť svojej pohľadávky voči žalovanému. Nebol medzi stranami sporný ani obsah e-mailovej komunikácie a že bola žalobcom v 1. rade žalovanému predložená cenová ponuka a Zmluva o dielo č. 2017-04-18, ktorá nebola podpísaná. Sporné nebolo ani to, že zo strany žalobcu v 1. rade boli vystavené žalovanému faktúry a zálohové faktúry.

9. Súd prvej inštancie za sporné ustálil to, či žalobcovia v 1. rade a 2. rade majú voči žalovanému pohľadávky a či tieto pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26R/2/2018 sú nesporné čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia. Sporné medzi stranami bolo najmä to, či v Zmluve o poskytovaní služieb v oblasti IT zo 14.2.2018 bola cena za poskytované služby dohodnutá sumou 200,00 eur, alebo sumou 240,00 eur mesačne a zároveň bolo sporným to, či medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, ktorej predmetom malo byť zhotovenie a inštalácia webových stránok tak, ako to bolo uvedené v návrhu Zmluvy o dielo č. 2017-04-18 a ak došlo k uzavretiu zmluvy, či bolo dielo riadne a včas vykonané a odovzdané žalovanému.

10. Súd prvej inštancie z listiny označenej ako Zmluva o dielo č. 2017-04-18 zistil, že nebola podpísaná zo strany žalobcu v 1. rade a žalovaného. Predmetom zmluvy malo byť zhotovenie a inštalácia webovej prezentácie žalovaného zo strany žalobcu v 1. rade za cenu 1.500,00 eur bez DPH a DPH mala predstavovať 300,00 eur.

11. Súd prvej inštancie z cenovej ponuky žalobcu v 1. rade pre žalovaného zistil, že zhotovenie diela – redesign web stránky žalovaného malo byť realizované v etapách podľa presnej špecifikácie každej jednej etapy a ceny za vykonanie diela v rámci každej jednej etapy.

12. Súd prvej inštancie zo Zmluvy o poskytovaní služieb v oblasti IT uzatvorenej medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným 14.2.2018 zistil, že jej predmetom bolo poskytovanie služieb v oblasti informačných technológií zo strany žalobcu v 1. rade pre žalovaného, za dohodnutú cenu 200,00 eur mesačne.

13. Súd prvej inštancie zo súhrnnej prihlášky pohľadávky žalobcu v 1. rade do predmetného reštrukturalizačného konania zistil, že bola doručená správcovi 14.1.2019.

13.1. Pod poradovým číslom 1 bola prihlásená pohľadávka v celkovej sume 619,35 eura (istina 600,16 eura a úroky z omeškania 19,19 eura). Právnymi titulmi, na základe ktorých vznikla pohľadávka veriteľa boli: a) poskytovanie IT služieb veriteľom dlžníkovi, ktoré veriteľ poskytoval dlžníkovi na základe dohody a uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní služieb v oblasti IT v období od 1.5.2018 do 31.5.2018, na ktorej obsahu sa dlžník s veriteľom dohodli, b) dodanie tovaru a to 1 ks routeru značky ZyXEL VDSL2 gateway

SBG3500 AnnexA, c) dodanie tovaru a to 1 ks HDD WD 1 TB WD10EZEX 64MB SATAIII. Veriteľ dodal služby a tovar objednaný dlžníkom riadne a včas. Dlžník poskytované IT služby prijal a prevzal dodaný tovar, čím mu vznikla povinnosť zaplatiť za dodané služby a tovar dohodnutú cenu. Veriteľ za dodané IT služby a tovar vystavil dlžníkovi faktúru č. 2018115 na sumu 600,16 eura, splatnú 30.6.2018, ktorá nebola uhradená. Predmetom tejto časti prihlášky bola teda neuhradená istina vo výške 600,16 eura a úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne, zo sumy 600,16 eura odo dňa 1.7.2018 (odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry) do 22.11.2018 (do dňa predchádzajúceho dňu začatia reštrukturalizačného konania), vyčíslené sumou 19,19 eura.

13.2. Pod poradovým číslom 2 bola prihlásená pohľadávka v celkovej sume 123,84 eura (istina 120,00 eur a úroky z omeškania 3,84 eura). Právnym titulom, na základe ktorého vznikla pohľadávka veriteľa bolo poskytnutie služby súvisiacej s opravou a servisom počítača, ktorú si dlžník u veriteľa objednal. Veriteľ pre dlžníka riadne a včas vykonal servis a opravu počítača, čím vznikla dlžníkovi povinnosť zaplatiť za dodané služby dohodnutú cenu. Veriteľ za vykonaný servis a opravu počítača vystavil dlžníkovi faktúru č. 2018117 na sumu 120,00 eur, splatnú 30.6.2018, ktorá nebola uhradená. Predmetom tejto časti prihlášky bola teda neuhradená istina vo výške 120,00 eur a úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne, zo sumy 120,00 eur od 1.7.2018 (odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry) do 22.11.2018 (do dňa predchádzajúceho dňu začatia reštrukturalizačného konania) vyčíslené sumou 3,84 eura.

13.3. Pod poradovým číslom 3 bola prihlásená pohľadávka v celkovej sume 611,51 eura (istina 600,00 eur a úroky z omeškania 11,51 eura). Právnym titulom, na základe ktorého vznikla pohľadávka veriteľa bolo poskytovanie služieb veriteľom dlžníkovi súvisiace s tvorbou web stránky G., ktorú veriteľ vytvoril pre dlžníka na základe dohody v zmysle pokynov a požiadaviek dlžníka. Veriteľ dodal dlžníkovi objednané služby súvisiace s tvorbou web stránky v rozsahu 1. etapy riadne a včas, čím mu vznikla povinnosť zaplatiť za dodané služby dohodnutú cenu v zmysle cenovej ponuky, ktorú dlžník odsúhlasil e-mailom dňa 8.2.2018. Veriteľ za dodané služby súvisiace s tvorbou web stránky G. v rozsahu 1. etapy vystavil dlžníkovi faktúru č. 2018146 na sumu 600,00 eur, splatnú 27.8.2018, ktorá nebola uhradená. Predmetom tejto časti prihlášky bola teda neuhradená istina vo výške 600,00 eur a úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne, zo sumy 600,00 eur od 28.8.2018 (odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry) do 22.11.2018 (do dňa predchádzajúceho dňu začatia reštrukturalizačného konania) vyčíslené sumou 11,51 eura.

13.4. Pod poradovým číslom 4 bola prihlásená pohľadávka v celkovej sume 1.246,45 eura (istina). Právnym titulom, na základe ktorého vznikli pohľadávky veriteľa bolo poskytovanie IT služieb dlžníkovi zo strany žalobcu v 1. rade, ktoré žalobca v 1. rade (veriteľ) poskytoval žalovanému (dlžníkovi) na základe dohody a uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní služieb v oblasti IT v období od 1.7.2018 do 31.12.2018. Žalobca v 1. rade za dodané služby vystavil žalovanému zálohovú faktúru č. ZAL-2018-01-003 vo výške 1.440,00 eur, splatnú 13.11.2018, ktorá nebola uhradená. Predmetom tejto časti prihlášky bola teda neuhradená cena za dodané služby za mesiac 7/2018, 8/2018, 9/2018, 10/2018, 11/2018 a alikvótna časť pohľadávok veriteľa, ktoré vznikli do 7.12.2018, t.j. do povolenia reštrukturalizácie dlžníka a predstavujú spolu sumu vo výške 1.038,71 eura, ku ktorej je účtovaná DPH, nakoľko žalobca v 1. rade je jej platcom, čo s DPH predstavuje 1.246,45 eura.

13.5. Pod poradovým číslom 5 bola prihlásená pohľadávka v celkovej sume 1.200,00 eur (istina). Právnym titulom, na základe ktorého vznikla pohľadávka žalobcu v 1. rade (veriteľa) je poskytovanie služieb žalobcom v 1. rade žalovanému súvisiace s tvorbou web stránky G., ktorú žalobca v 1. rade vytvoril pre žalovaného na základe dohody v zmysle pokynov a požiadaviek žalovaného. V prihláške žalobca v 1. rade uviedol aj to, že dodal žalovanému objednané služby súvisiace s tvorbou web stránky v rozsahu 2. a 3. etapy riadne a včas, čím žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť za dodané služby dohodnutú cenu, ktorú žalovaný odsúhlasil e-mailom 8.2.2018. Vytvorená web stránka žalovaného bola spustená do prevádzky dňa 18.7.2018. Z dôvodu, že žalovaný bol v dlhodobom omeškaní s úhradou vystavených faktúr za riadne vykonané služby a dodaný tovar žalobca v 1. rade za dodané služby súvisiace s tvorbou 2. a 3. etapy web stránky vystavil dlžníkovi zálohovú faktúru č. ZAL-2018-01-004 vo výške 1.200,00 eur splatnú 13.11.2018, ktorá nebola uhradená. Predmetom tejto časti prihlášky je teda neuhradená cena za dodané služby súvisiace s tvorbou web stránky v 2. a 3. etape vo výške 1.000,00 eur, ku ktorej je účtovaná DPH, nakoľko žalobca v 1. rade je platcom DPH, čo s DPH predstavuje 1.200,00 eur.

14. Súd prvej inštancie z prihlášky pohľadávky žalobcu v 2. rade do predmetného reštrukturalizačného konania zistil, že bola doručená správcovi 14.1.2019.

14.1. Žalobca v 2. rade predmetnou prihláškou si prihlásil do reštrukturalizácie pohľadávku v celkovej výške 246,19 eura (istinu 240,00 eur a úroky z omeškania vo výške 6,19 eur). V prihláške bolo uvedené, že právnym titulom, na základe ktorého vznikla pohľadávka veriteľa je poskytovanie IT služieb spoločnosťou INTERAKT, s.r.o., IČO: 46 140 875 (postupca), dlžníkovi (žalovanému) na základe Zmluvy o poskytovaní služieb v oblasti IT v období od 1.6.2018 do 30.6.2018. Postupca poskytol služby riadne a včas. Dlžník poskytnuté služby prijal, čím mu vznikla povinnosť zaplatiť za dodané služby a tovar dohodnutú cenu. Postupca za dodané IT služby vystavil dlžníkovi faktúru č. 2018125 na sumu 240,00 eur, splatnú 27.7.2018, ktorá nebola uhradená. Postupca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky postúpil vyššie uvedenú pohľadávku na veriteľa (žalobcu v 2. rade). Predmetom prihlášky je teda neuhradená istina vo výške 240,00 eur a úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 240,00 eur od 28.7.2018 (odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry) do 22.11.2018 (do dňa predchádzajúceho dňu začatia reštrukturalizačného konania) vyčíslené sumou 6,19 eura.

15. Súd prvej inštancie z listiny z 11.2.2019 označenej ako Oznámenie o popretí prihlásenej pohľadávky 2.099,35 eura zistil, že reštrukturalizačný správca poprel prihlásenú pohľadávku veriteľa A. B. C.:

15.1. zapísanú pod poradovým číslom 33 čo do vymáhateľnosti a výšky v rozsahu 41,39 eura predstavujúcu DPH 40,00 eur a príslušenstvo k DPH 1,39 eura z dôvodu, že zo Zmluvy o poskytovaní služieb IT zo 14.2.2018 vyplýva dohoda o cene predmetných služieb vo výške 200,00 eur, medzi účastníkmi predmetného zmluvného vzťahu teda nebolo dohodnuté, žeby k cene 200,00 eur mala byť ešte pripočítaná DPH.

15.2. Správca poprel aj prihlásenú pohľadávku pod poradovým číslom č. 35 v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky, t.j. vo výške 611,51 eura a prihlásenú pohľadávku pod poradovým číslom 37 v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky, t. j. 1.200,00 eur, obe pohľadávky uplatnené zo strany žalobcu v 1. rade ako ceny za vykonané dielo (tvorbu web stránky žalovaného 1. až 3. etapa) z dôvodu, že žalobca nepreukázal právny dôvod ich vzniku a ani výšku uplatnených pohľadávok, pretože žalobca v 1. rade nepredložil zmluvu o dielo podpísanú stranami sporu, žalobca v 1. rade nepredložil ani žiadnu objednávku žalovaného na realizáciu služieb zo strany žalobcu v 1. rade a žalobca v 1. rade nepreukázal ani výšku dohodnutej ceny za predmetné služby. Správca ďalej konštatoval, že aj za predpokladu uznania vzniku záväzkového vzťahu, nie je objektívne možné stotožniť z čoho pozostáva uplatnená suma pohľadávky, nakoľko v cenovej ponuke sú uvedené fixné sumy za konkrétne služby, avšak vo faktúre č. 2018146 veriteľ uviedol len výpočet hodín v rozsahu 25 a jednotkovú cenu 20,00 eur/hodina a v zálohovej faktúre č. ZAL-2018-01-004 veriteľ uviedol len výpočet hodín v rozsahu 50 a jednotkovú cenu 20,00 eur/ hodina. Správca zároveň poukázal aj na rozpor vo výslednej sume za dielo, kde v cenovej ponuke je uvedená suma 1.500,00 eur za celé dielo, pričom suma uplatnená zo strany žalobcu v 1. rade je 1.800,00 eur. Správca zároveň zistil, že webová stránka žalovaného v čase šetrenia neexistovala a neexistuje.

15.3. Reštrukturalizačný správca poprel aj prihlásenú pohľadávku pod poradovým číslom 36 čo do vymáhateľnosti a výšky v rozsahu 246,45 eura predstavujúcu DPH z dôvodu, že zo Zmluvy o poskytovaní služieb IT zo 14.2.2018 vyplýva dohoda o cene predmetných služieb vo výške 200,00 eur, medzi účastníkmi predmetného zmluvného vzťahu teda nebolo dohodnuté, žeby k cene 200,00 eur mala byť ešte pripočítaná DPH.

16. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 120 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) upravujúceho druhy pohľadávok a ich uplatňovanie, podľa ustanovenia § 124 ZKR upravujúceho popretie a zistenie pohľadávky veriteľa v reštrukturalizačnom konaní, podľa ustanovenia § 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách upravujúceho dohodu o výške ceny a spôsob jej vytvorenia, podľa ustanovenia § 22 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty upravujúceho základ dane pri dodaní tovaru a služby, podľa ustanovenia § 266 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obchodný zákonník) upravujúceho výklad prejavu vôle, podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka upravujúceho uzavretie nepomenovanej zmluvy, podľa ustanovenia § 409 Obchodného zákonníka upravujúceho kúpnu zmluvu, ustanovení § 536 ods. 1 až 3, § 537 ods. 1 až 3, § 546 ods. 1 a 2, § 548 ods. 1 až 3, § 562 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, upravujúcich zmluvu o dielo, ustanovení § 365, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 1 až 3 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., upravujúcich úroky z omeškania a ustanovení § 75 a § 76 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.), upravujúcich samostatné procesné spoločenstvo strán sporu.

17. Súd prvej inštancie v odôvodnení predmetného rozhodnutia konštatoval, že pohľadávka uvedená v zozname pohľadávok pod číslom 35 je v popretej časti vo výške 611,51 eura nesporná čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom rozsahu. Z výpovede svedka A. F. A., ktorý bol riaditeľom žalovaného v rozhodnom období súd prvej inštancie zistil, že žalovaný uzavrel so žalobcom v 1. rade zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola tvorba web stránky žalovaného a zároveň grafické návrhy boli zo strany žalobcu v 1. rade vytvorené a jeden z nich bol vybraný. Z faktúry č. 2018146 súd prvej inštancie zistil, že bola vystavená za prvú etapu vykonávania diela v rozsahu 25 hodín na sumu 600,00 eur vrátane DPH (500,00 eur plus 100,00 eur DPH). Z cenovej ponuky súd prvej inštancie zistil, že za vytvorenie koncepcie a náčrtu webu (Wireframe) bude účtovaná cena 100,00 eur (za 5 hodín činnosti) a že za grafický návrh webu v responzívnej verzii (mobil, tablet, desktop) - grafiku bude účtovaná cena 400,00 eur (za 20 hodín činnosti). Súd mal preto preukázané, že faktúra č. 2018146 bola vystavená dôvodne, za práce, ktoré žalobca v 1. rade vykonal pre žalovaného na základe uzavretej zmluvy a v rozsahu podľa faktúry (25 hodín vykonaných prác). Keďže nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme a žalobca v 1. rade a aj žalovaný sú platcami DPH, súd prvej inštancie dospel k záveru, že k dohodnutej cene žalobca v 1. rade mohol pripočítať aj daň z pridanej hodnoty. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi v 1. rade aj úroky z omeškania špecifikované v predmetnej prihláške, pretože neprevyšujú sumu, ktorá by bola vyčíslená podľa § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z.

18. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že popretie pohľadávky žalobcu v 1. rade vo výške 611,51 eura zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom 35 zo strany správcu bolo nedôvodné a predmetná pohľadávka je nesporná čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom rozsahu.

19. Súd prvej inštancie u pohľadávky žalobcu v 1. rade zapísanej v Zozname pohľadávok pod č. 33 dospel k záveru, že popretie predmetnej pohľadávky vo výške 41,39 eura (40,00 eur ako DPH a 1,39 eur ako úroky z omeškania zo sumy 40,00 eur) zo strany žalovaného bolo dôvodné. Zo Zmluvy o poskytovaní služieb v oblasti IT zo 14.2.2018 súd prvej inštancie zistil, že cena za realizáciu predmetu zmluvy bola stanovená dohodou zmluvných strán sumou 200,00 eur a zároveň medzi účastníkmi zmluvy nebolo dohodnuté, že by k cene 200,00 eur mala byť ešte pripočítaná DPH. Žalobca v 1. rade bol preto povinný fakturovať dlžníkovi odmenu tak, že dohodnutú sumu vo výške 200,00 eur mal rozdeliť na základ dane a príslušnú DPH, resp. dodatkom navýšiť dohodnutú cenu za poskytnuté služby o dielo. Súd prvej inštancie dodal, že úroky z omeškania mali byť zo strany žalobcu v 1. rade vyčíslené, sa mali počítat len zo sumy 200,00 eur a nie zo sumy 240,00 eur a preto bolo dôvodné aj popretie príslušenstva k sume DPH.

20. Súd prvej inštancie u pohľadávky žalobcu v 1. rade zapísanej v Zozname pohľadávok pod č. 36 konštatoval, že správca poprel pohľadávku žalobcu v 1. rade v časti 246,45 eura, ale žalobca v 1. rade si neuplatnil touto žalobou nárok k popretej pohľadávke v rozsahu 46,45 eura a preto predmetom sporu bolo len určenie pravosti časti pohľadávky pod poradovým číslom 36 v sume 200,00 eur. Súd prvej inštancie u pohľadávky žalobcu v 1. rade zapísanej v Zozname pohľadávok pod č. 36 dospel k záveru, že popretie predmetnej pohľadávky v časti uplatnenej DPH a úrokov z omeškania k sume DPH zo strany žalovaného bolo dôvodné a to opäť s poukazom na obsah Zmluvy o poskytovaní služieb v oblasti IT zo 14.2.2018, v ktorej cena za realizáciu predmetu zmluvy bola stanovená dohodou zmluvných strán sumou 200,00 eur a zároveň medzi účastníkmi zmluvy nebolo dohodnuté, že by k cene 200,00 eur mala byť ešte pripočítaná DPH a preto za obdobie od 1.7.2018 do 31.12.2018 mohla byť zo strany žalobcu v 1. rade vyúčtovaná cena za poskytnuté služby len vo výške 1.200,00 eur už aj s DPH.

21. Súd prvej inštancie u pohľadávky žalobcu v 1. rade zapísanej v Zozname pohľadávok pod č. 37 dospel k záveru, že popretie predmetnej pohľadávky vo výške 1.200,00 eur ako ceny za poskytnuté služby zo strany žalobcu v 1. rade súvisiace s tvorbou web stránky žalovaného v rozsahu 2. a 3. etapy na základe zmluvy o dielo zo strany žalovaného bolo dôvodné. Zo zálohovej faktúry č. ZAL-2018-01-004 súd prvej inštancie zistil, že žalobca v 1. rade vyúčtoval žalovanému cenu za tvorbu web stránky G. 2. a 3. etapu sumou 1.200,00 eur vrátane DPH (pri jednotkovej cene za hodinu 20,00 eur + 4,00 eur DPH). Vo faktúre je uvedené, že zálohová faktúra nie je daňový doklad, DPH je iba informačná. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že by dielo bolo vykonané a ukončené v celom rozsahu. Súd prvej inštancie nemal za preukázané ani to, že po vyhotovení diela, predmetné dielo bolo riadne odovzdané zo strany žalobcu v 1. rade žalovanému, čo správca namietal aj v popretí predmetnej pohľadávky.

22. Súd prvej inštancie u pohľadávky žalobcu v 2. rade zapísanej v Zozname pohľadávok pod č. 32 dospel k záveru, že popretie predmetnej pohľadávky v časti uplatnenej vo výške 41,02 eura (DPH zo sumy 200,00 eur a v časti 1,02 eur ako úroky z omeškania z 200,00 eur), postúpenej zo strany žalobcu v 1. rade na žalobcu v 2. rade na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo strany žalovaného bolo dôvodné. Zo Zmluvy o poskytovaní služieb v oblasti IT zo 14.2.2018 súd prvej inštancie zistil, že cena za realizáciu predmetu zmluvy bola stanovená dohodou zmluvných strán sumou 200,00 eur a zároveň medzi účastníkmi zmluvy nebolo dohodnuté, že by k cene 200,00 eur mala byť ešte pripočítaná DPH. Žalobca v 1. rade bol preto povinný fakturovať dlžníkovi odmenu tak, že dohodnutú sumu vo výške 200,00 eur mal rozdeliť na základ dane a príslušnú DPH, resp. dodatkom navýšiť dohodnutú cenu za poskytnuté služby o dielo. Súd prvej inštancie dodal, že úroky z omeškania mali byť zo strany žalobcu v 1. rade vyčíslené, sa mali počítať len zo sumy 200,00 eur a nie zo sumy 240,00 eur a preto bolo dôvodné aj popretie príslušenstva k sume DPH.

23. Súd prvej inštancie zároveň III. výrokom rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi v 1. rade priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % s odôvodnením, že ide o určovaciu žalobu a žalobca v 1. rade bol v jednom zo svojich nárokov úspešný.

24. Súd prvej inštancie IV. výrokom rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %, pretože žalovaný mal v spore plný úspech proti neúspešnému žalobcovi v 2. rade.

25. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca v 1. rade, žalobca v 2. rade a žalovaný.

26. Žalobca v 1. rade odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku, žalobca v 2. rade odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v II. a IV. výroku, obaja z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) a súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

27. Žalobca v 1. rade v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie mal prihliadať iba na dôvody popretia pohľadávok žalobcu v 1. rade do momentu uplynutia prekluzívnej lehoty na popieranie pohľadávky, teda dôvody popretia uvedené v oznámení o popretí pohľadávky č. 37, a preto nemal prihliadať na nové dôvody popretia uvedené zo strany žalovaného po uplynutí predmetnej prekluzívnej lehoty, a to vady diela, dielo nebolo realizované riadne, nebolo odovzdané. Súd prvej inštancie pritom svoj záver o dôvodnosti popretia pohľadávky č. 37 odôvodnil dôvodmi popretia uplatnenými zo strany žalovaného oneskorene.

27.1. Konštatoval, že súd prvej inštancie pri posúdení popretia pohľadávky č. 37 zo strany žalovaného vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že popretie pohľadávky č. 37 bolo zo strany žalovaného dôvodné. Poukázal na nesprávne skutkové závery súdu prvej inštancie spočívajúce v nesprávnom vyhodnotení výsluchu štatutárneho zástupcu žalobcu v 1. rade H. A. A. na pojednávaní 4.6.2021 a 21.9.2021, ktorým podľa názoru žalobcu v 1. rade bol preukázaný rozsah vykonaných prác zrovnateľný s cenovou ponukou (dôvod popretia č. 1). Žalobca v 1. rade poukázal na výpoveď svedka A. F. A., ktorým bol preukázaný vznik záväzkového vzťahu (Zmluva o dielo), pričom aj súd prvej inštancie dospel k záveru o uzavretí predmetnej zmluvy o dielo (2. dôvod popretia) a napokon žalobca v 1. rade poukázal na listinné dôkazy uvedené v žalobe a dôkazy doručené súdu prvej inštancie 2.7.2021, ktoré preukazujú existenciu diela (3. dôvod popretia). Dôvodil, že žalovaný skutkové tvrdenia štatutárneho orgánu žalobcu v 1. rade o rozsahu vykonaného diela a jeho fakturácii v súlade s cenovou ponukou nepoprel a žalovaný zároveň nepoprel ani tvrdenie žalobcu v 1. rade, že žalobca v 1. rade vyzval žalovaného prostredníctvom riaditeľa žalovaného A. F. A. k „formálnemu“ prevzatiu diela, s ktorým mohol žalovaný nakladať a realizovať obsahové úpravy. Bolo pritom povinnosťou žalovaného preukázať neexistenciu diela, jeho nefunkcionalitu, ako aj neodovzdanie predmetného diela o to viac, že žalobca v 1. rade preukázal existenciu web stránky žalovaného, potvrdil jej funkčnosť a umožnenie nakladať s predmetným dielom.

27.2. Žalobca v 1. rade zároveň zopakoval svoju argumentáciu uvádzanú aj v priebehu sporu pred súdom prvej inštancie, že žalovaný poprel v oznámení o popretí pohľadávok žalobcu v 1. rade pohľadávky A. B. C., nie pohľadávky žalobcu v 1. rade.

28. Žalobca v 1. rade k popretej pohľadávke č. 33 a č. 36 a žalobca v 2. rade k popretej pohľadávke č. 32 v odvolaní zhodne uviedli, že žalovaný nepoprel rozpor pohľadávok č. 33 a č. 36 a č. 32 s účtovnou evidenciou dlžníka (žalovaného), so zoznamom záväzkov dlžníka (žalovaného) a zároveň správnosť vystavenia faktúr nepoprel ani žalovaný, ani dlžník, žalovaný faktúru č. 2018115 s dátumom splatnosti 30.6.2018 riadne eviduje v účtovníctve a ako platca DPH si uplatnil odpočet DPH z vystavenej faktúry. Žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade zároveň dodali, že žalovaný potvrdil súhlas bývalého vedenia žalovaného s uhrádzaním vyššej sumy (aj s DPH).

28.1. Žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade zároveň zdôraznili, že žalobca v 1. rade a aj žalovaný v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní IT služieb boli platcami DPH a preto ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách nemožno vykladať samostatne bez aplikácie ustanovení zákona o dani s pridanou hodnotou (§ 22 ods. 1 zákona o dani z pridanej hodnoty, ďalej len zákon o DPH).

29. Žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade v odvolaní zároveň uviedli, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je ani riadne odôvodnené. Dôvodili, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedol, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich hodnotil a ako sa vysporiadal s právnou argumentáciou žalobcov. Súd prvej inštancie len všeobecne poukázal na ustanovenia zákona o dani z pridanej hodnoty a zákona č. 18/1996 Z. z. bez prihliadnutia na to, že žalobca v 1. rade a žalovaný boli v rozhodnom čase platcami DPH a správca nezistil rozpor prihlásených pohľadávok s evidenciou, so zoznamom pohľadávok. Konštatovali, že napadnuté rozhodnutie preto nespĺňa kritériá § 220 C. s. p.

30. Žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade preto navrhli odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

31. Žalovaný odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v I. a III. výroku z dôvodu, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

31. 1. Uviedol, že vo vzťahu k pohľadávke žalobcu v 1. rade č. 35, súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru, že uzavretie Zmluvy o dielo, na základe ktorej žalobca v 1. rade realizoval 1. etapu (vytvoril pre žalovaného web stránku) bolo preukázané výpoveďou svedka A. F. A.. Súd prvej inštancie poukázal na cenovú ponuku žalobcu v 1. rade za vytvorenie koncepcie a náčrtu webu 500,00 eur (100,00 eur za hodinu pri činnosti trvajúcej 5 hodín) avšak bez ďalšieho vysvetlenia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný si jednu z navrhnutých koncepcií vybral a preto je pohľadávka č. 35 žalobcu č. 1 vo výške 611,51 eur dôvodná. Podľa žalovaného sa možno len domnievať, že súd prvej inštancie mal za preukázané uzavretie ústnej zmluvy o dielo a dohoda o predmete diela vyplynula z komunikácie A. F. A. a žalobcu v 1. rade a dohoda o cene diela vyplynula z cenovej ponuky žalobcu v 1. rade. Žalovaný dôvodil, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď v rozpore s § 554 Obchodného zákonníka konštatoval vznik nároku žalobcu v 1. rade na zaplatenie ceny diela bez toho, aby bolo preukázané riadne ukončenie diela a odovzdanie diela a s tým spojený vznik práva žalobcu v 1. Rade na zaplatenie ceny diela. Žalovaný zároveň poukázal na rozporné závery súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie konštatoval ako nepreukázané to, že dielo (obnova, aktualizácia, resp. tvorba web stránky žalovaného) zo strany žalobcu v 1. rade bolo riadne odovzdané žalovanému.

31.2. Žalovaný preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

32. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade nesúhlasil s tvrdením žalobcov, že súd prvej inštancie v rozpore s dôvodmi popretia uvedenými v oznámení žalovaného o popretí predmetnej pohľadávky č. 35 nesprávne dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané vykonanie diela a ukončenie diela v rozsahu, v akom bolo dielo žalovanému odovzdané. Dôvodil, že správca v lehote na popretie predmetnej pohľadávky žalobcu v 1. rade č. 35 poprel pohľadávku z dôvodu, že nemal za preukázanú ani len existenciu diela, čím logicky namietol existenciu všetkých skutočností, ktoré sú podmienené existenciou diela, a to bez toho, aby musel každú z týchto skutočností namietat osobitne.

32.1. Žalovaný ďalej uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcov o tom, že správca má povinnosť pohľadávku uznať, ak je vedená v účtovníctve dlžníka, alebo je uvedená v zozname záväzkov dlžníka (žalovaného), pretože účtovná dokumentácia a jednotlivé účtovné zápisy neobsahujú právny dôvod vzniku pohľadávky a nepreukazujú dodanie, resp. poskytnutie služieb.

32.2. Žalovaný považoval za nesprávnu aj argumentáciu žalobcov spočívajúcu v tom, že žalobcovia v odvolaní poukázali na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, podľa ktorej od nikoho nemožno požadovať, aby preukazoval neexistenciu určitej skutočnosti a zároveň v rozpore s touto teóriou žalobcovia tvrdili, že žalovaný bol povinný preukazovať neexistenciu diela, nefunkčnosť diela.

32.3. Žalovaný k pripočítaniu dane z pridanej hodnoty k cene diela uviedol, že žalovaný v priebehu sporu pred súdom prvej inštancie stále argumentoval, že suma uvedená vo všetkých zmluvách bola bez ďalších ustanovení o pripočítaní dane z pridanej hodnoty. Zmluva o poskytnutí služieb v oblasti IT bola vytvorená žalobcom v 1. rade a preto je potrebné prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, v pochybnostiach vykladať na ľarchu strany (žalobcu v 1. rade), ktorá ako prvá tento výraz použila, teda na ľarchu žalobcu v 1. rade. Ak teda žalobca v 1. rade uviedol v zmluve odplatu 200,00 eur za predmetné služby a neuviedol, že k predmetnej zmluve sa má ešte pripočítať aj DPH, nemohol žalovaný o predmetnom úmysle žalobcu v 1. rade odkiaľ vedieť a teraz to nemôže byť pripisované na ľarchu žalovaného.

32.4. Žalovaný zároveň uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ozrejmil všetko, čo viedlo súd prvej inštancie k nevyhoveniu nárokov žalobcov v celom rozsahu.

32.5. Žalovaný preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku potvrdil ako vecne správny.

33. Vyjadrenie žalovaného bolo žalobcovi v 1. rade a 2. rade doručené 28.7.2022, žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade odvolaciu repliku nepodali.

34. Žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade k odvolaniu žalovaného sa nevyjadrili, odvolanie žalovaného im bolo doručené 12.6.2022.

35. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolania strán sporu podľa § 379 a § 380 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože nejde o odvolania, na prejednanie ktorých je potrebné podľa § 385 C. s. p. nariadiť odvolacie pojednávanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 1. rade, odvolanie žalobcu v 2. rade nie sú dôvodné a odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

36. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C. s. p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C. s. p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

37. Odvolací súd konštatuje, že odvolaniami žalobcu v 1. rade, žalobcu v 2. rade a žalovaného bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, keďže žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade podali odvolanie proti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (tri nároky uplatnené zo strany žalobcu v 1. rade, jeden nárok uplatnený zo strany žalobcu v 2. rade) a žalovaný napadol výrok, ktorým súd prvej inštancie určil, že prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod č. 35 v časti popretej istiny vo výške 611,51 eura je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

37.1. Žalobca v 2. rade zároveň napadol aj IV. výrok rozsudku o trovách konania, žalovaný napadol III. výrok rozsudku o trovách konania.

37.2. Odvolania žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade odôvodnili dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) C. s. p. a žalovaný odôvodnil dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.

37.3. Odvolací súd je toho názoru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

38. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia, v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokomformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s

ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

38.1. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

39. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p., odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) C. s. p., ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

40. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

41. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

42. Odvolací súd posúdil dôvodnosť tvrdených odvolacích dôvodov zo strany žalobcu v 1. rade, žalobcu v 2. rade v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci, zisťoval, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a to aj s prihliadnutím na to, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú námietku strany sporu alebo argument, ale musí dať odpoveď iba na tie sporné otázky, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (Ústavný súd SR II. ÚS 78/2005).

43. Odvolací súd zistil z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k napadnutému II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, že súd prvej inštancie presvedčivo a logicky odpovedal na každý argument vznesený v spore a odôvodnenie rozsudku spĺňa kritéria vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. a zodpovedá kritériám vyšších súdnych autorít pre také odôvodnenie rozhodnutia, aby bolo zrozumiteľné a presvedčivé. Odvolací súd preto dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie je odôvodnený v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 220 ods. 2 C. s. p.

44. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

45. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

46. Odvolací súd k odvolaniu žalobcu v 1. rade udáva:

47. Predmetom odvolacieho konania je prejednanie odvolania žalobcu v 1. rade proti II. výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol vo vzťahu k pohľadávke zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom 33 v časti popretej istiny 41,39 eura (uplatnenie DPH s príslušenstvom), vo vzťahu k pohľadávke zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom 36 v časti popretej istiny 200,00 eur (uplatnenie DPH s príslušenstvom), vo vzťahu k pohľadávke zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom 37 v časti popretej istiny 1.200,00 eur (uplatnenie titulom údajného vykonania diela zo strany žalobcu v 1. rade – 2. a 3. etapa na základe zmluvy o dielo).

48. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu v 1. rade, že súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru o dôvodnosti popretia pohľadávok žalobcu v 1. rade číslo 33 a 36 v časti uplatnenej dane z pridanej hodnoty s poukazom na to, že predmetné pohľadávky aj s DPH neboli sporné, pretože správnosť vyhotovenia faktúr zo strany žalobcu v 1. rade nepoprel ani žalovaný, ani dlžník a zároveň predmetné faktúry sú riadne vedené v účtovníctve dlžníka (spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o.) udáva, že toto tvrdenie žalobcu v 1. rade nie je dôvodné.

49. Odvolací súd udáva, že jednou z povinností správcu je v zmysle § 124 ZKR každú prihlásenú pohľadávku porovnať s účtovníctvom úpadcu, avšak predmetné porovnanie pohľadávky s účtovníctvom, správcu nezbavuje povinnosti vykonať aj ďalší prieskum prihlásenej pohľadávky aj vzhľadom na právny dôvod uvedený v prihláške pohľadávok, pretože veriteľ je povinný preukázať dôvodnosť prihlásenej pohľadávky aj inými dôkazmi, než iba tým, že je pohľadávka zapísaná v účtovníctve dlžníka.

50. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie zo Zmluvy o poskytnutí IT služieb správne skutkovo zistil, že zmluvné strany (žalobca v 1. rade a spoločnosť Ergomed Poliklinika, s.r.o.) si dohodli cenu za poskytnutie predmetných služieb zo strany žalobcu v 1. rade bez toho, aby presne špecifikovali, že predmetná cena je uvedená bez DPH.

51. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne skutkovo a právne posúdil dôvodnosť popretia pohľadávok číslo 33 a číslo 36 v časti uplatnenej DPH, pretože cena uvedená v článku VI. bod 1 predmetnej zmluvy bola konečnou cenou (aj s DPH) a žalobca v 1. rade v prejednávanej spore nepreukázal dohodu medzi zmluvnými stranami o navýšení ceny 200,00 eur o daň z pridanej hodnoty. Odvolací súd zároveň udáva aj to, že vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke je bez akéhokoľvek právneho významu vo vzťahu k dôvodnosti popretia zo strany žalovaného, že spoločnosť Ergomed Poliklinika, s.r.o. uhradila okrem sumy 200,00 eur aj 40,00 eur titulom DPH.

52. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu v 1. rade, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke číslo 37 o nepreukázaní uzavretia Zmluvy o dielo medzi žalobcom v 1. rade ako dodávateľom a žalovaným ako objednávateľom a následnom nevykonaní a neodovzdaní diela zo strany žalobcu v 1. rade (druhá a tretia etapa) a preto žalobcovi nevznikla pohľadávka voči žalovanému 1.200,00 eur udáva, že toto tvrdenie žalobcu v 1. rade nie je dôvodné.

53. Odvolací súd zároveň k tvrdeniu žalobcu v 1. rade, že výpoveďou štatutárneho orgánu žalobcu v 1. rade H. A. A. preukázal vznik Zmluvy o dielo a zároveň aj realizáciu prvej, druhej a tretej etapy web stránky spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o. udáva, že ani toto tvrdenie žalobcu v 1. rade nie je dôvodné.

54. Odvolací súd zistil z predmetnej výpovede H. A. jeho tvrdenie o splnení všetkých podmienok zmluvy o dielo zo strany žalobcu v 1. rade pre spoločnosť Ergomed Poliklinika, s.r.o., avšak predmetné tvrdenie nebolo zo strany žalobcu v 1. rade preukázané žiadnymi ďalšími dôkazmi a ani výsluchom svedka A. F. A., pretože A. A. potvrdil iba realizáciu prvej etapy vykonania diela, tak ako to správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie.

55. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu v 1. rade o nesprávnom rozšírení dôvodov popretia zo strany súdu prvej inštancie o ďalšie dôvody zo strany súdu prvej inštancie udáva, že ani toto tvrdenie žalobcu v 1. rade nie je dôvodné.

56. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť – aj vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít – že úlohou súdu v incidenčnom konaní nie je opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky, ale úlohou súdu prvej inštancie v incidenčnom konaní je rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z jej uspokojenia v konkurze. Odvolací súd udáva, že správca podstaty úpadcu je povinný podľa § 32 ods. 5 ZKR pri zistení spornosti pohľadávky, takúto spornú pohľadávku poprieť a popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri pochybnosti o existencii pohľadávky, je správca povinný predmetnú pohľadávku poprieť čo do právneho dôvodu, a to pri pochybnosti o existencii alebo vymáhateľnosti časti pohľadávky. V incidenčnej žalobe následne sa môže popretý veriteľ domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky. V žalobe sa môže popretý veriteľ domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške a zároveň je povinný preukázať dôvodnosť uplatnenej pohľadávky.

57. Odvolací súd zistil z oznámenia o popretí pohľadávky číslo 37, že žalovaný poprel predmetnú pohľadávku v celom rozsahu z dôvodu, že nemal za preukázané uzavretie akejkoľvek zmluvy o dielo, ani realizáciu akéhokoľvek diela zo strany žalobcu v 1. rade a ani akéhokoľvek prevzatie diela (časti diela) zo strany spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o.

58. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa zaoberal iba dôvodmi popretia uvedenými v predmetnom oznámení o popretí, pretože žalovaný namietol samotnú existenciu zmluvy o dielo, čím spochybnil aj vykonanie a odovzdanie akéhokoľvek diela zo strany žalobcu v 1. rade a zároveň v prejednávanej spore nebola sporná neexistencia písomne uzavretej zmluvy o dielo.

59. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu v 1. rade o neúčinnom popretí pohľadávky žalobcu z dôvodu, že v oznámení o popretí bolo uvedené popretie pohľadávky MUDr. Kláry Benešovej a nie žalobcu v 1. rade udáva, že ani toto tvrdenie žalobcu v 1. rade nie je dôvodné.

60. Odvolací súd zistil z Oznámenia o popretí pohľadávky č. 37, že z obsahu predmetného oznámenia vyplýva úmysel žalovaného poprieť pohľadávku žalobcu v 1. rade a nie pohľadávku A. C.. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru o zrejmej chybe v písaní označenia veriteľa popretej pohľadávky a tým o účinnom popretí pohľadávky č. 37 zo strany žalovaného.

61. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že strana sporu s právnym názorom všeobecného súdu sa nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu (napr. I. ÚS 188/06). K námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd odkazuje aj na závery zjednocujúceho stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 3.12.2015 pod R 2/2016, podľa ktorého: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

62. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej spore, obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

63. Odvolací súd pritom udáva, že právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v prejednávanej spore.

64. Odvolací súd preto dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 1. rade nie je dôvodné.

65. Odvolací súd k odvolaniu žalobcu v 2. rade udáva:

66. Predmetom odvolacieho konania je prejednanie odvolania žalobcu v 2. rade proti II. výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol vo vzťahu k pohľadávke zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom 32 v časti popretej istiny 41,02 eura (uplatnenie DPH s príslušenstvom).

67. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že nebola sporná existencia Zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky z 1.11.2018, na základe ktorej žalobca v 1. rade postúpil svoju pohľadávku voči spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o. 241,02 eur na žalobcu v 2. rade.

68. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu v 2. rade, že súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru o dôvodnosti popretia pohľadávky žalobcu v 2. rade číslo 32 v časti uplatnenej dane z pridanej hodnoty s poukazom na to, že predmetná pohľadávka aj s DPH neboli sporné, pretože správnosť vyhotovenia faktúry zo strany žalobcu v 1. rade nepoprel ani žalovaný, ani dlžník a zároveň predmetné faktúry sú riadne vedené v účtovníctve dlžníka (spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o.) udáva, že toto tvrdenie žalobcu v 2. rade nie je dôvodné.

69. Odvolací súd udáva, že jednou z povinností správcu je v zmysle § 124 ZKR každú prihlásenú pohľadávku porovnať s účtovníctvom úpadcu, avšak predmetné porovnanie pohľadávky s účtovníctvom, správcu nezbavuje povinnosti vykonať aj ďalší prieskum prihlásenej pohľadávky aj vzhľadom na právny dôvod uvedený v prihláške pohľadávok, pretože veriteľ je povinný preukázať dôvodnosť prihlásenej pohľadávky aj inými dôkazmi, než iba tým, že je pohľadávka zapísaná v účtovníctve dlžníka.

70. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie zo Zmluvy o poskytnutí IT služieb správne zistil, že zmluvné strany (žalobca v 1. rade a spoločnosť Ergomed Poliklinika, s.r.o.) si dohodli cenu za poskytnutie predmetných služieb zo strany žalobcu v 1. rade bez toho, aby presne špecifikovali, že predmetná cena je uvedená bez DPH.

71. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil dôvodnosť popretia pohľadávky číslo 32 v časti uplatnenej DPH, pretože žalobca v 2. rade nepreukázal dohodu žalobcu v 1. rade so spoločnosťou Ergomed Poliklinika, s.r.o. o navýšení ceny 200,00 eur o daň z pridanej hodnoty.

72. Odvolací súd preto dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 2. rade nie je dôvodné.

73. Odvolací súd k odvolaniu žalovaného udáva:

74. Predmetom odvolacieho konania je prejednanie odvolania žalovaného proti I. výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie určil, že prihlásená pohľadávka spoločnosti INTERAKT, s.r.o., Mlynárska 16, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 46 140 875 vedená správcom reštrukturalizačného konania spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., Moldavská cesta 21/A, 040 11 Košice, IČO: 36 751 103 v zozname pohľadávok pod č. 35 v časti popretej istiny vo výške 611,51 eura je nesporná, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a je zistená v celom svojom rozsahu.

75. Odvolací súd k tvrdeniu žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke číslo 35 z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru o preukázaní ústneho uzavretia Zmluvy o dielo medzi žalobcom v 1. rade ako dodávateľom a žalovaným ako objednávateľom a následné vykonanie a odovzdanie diela zo strany žalobcu v 1. rade (prvá etapa) a následné nesplnenie povinnosti žalovaného zaplatiť za vykonané a odovzdané dielo (vytvorenie koncepcie a návrhu webu) cenu 500,00 eur za 25 hodín prác/1 hodina 20,00 eur plus DPH 100,00 eur, keďže obe zmluvné strany boli platcami DPH, spolu 600,00 eur s úrokom z omeškania 11,51 eura, teda spolu 611,51 eura udáva, že toto tvrdenie žalovaného je

čiasťočne dôvodné a to v časti uplatnenej dane z pridanej hodnoty 100,00 eur a k nej zodpovedajúceho príslušenstva.

76. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, keď dospel k záveru, že žalobca v 1. rade prihláškou pohľadávky pod poradovým číslom 3 (v Zozname pohľadávok pod poradovým číslom 35) si v predmetnom reštrukturalizačnom konaní prihlásil pohľadávku v celkovej sume 611,51 eura (istina 600,00 eur a úroky z omeškania 11,51 eura) a ako právny titul žalobca uviedol, že predmetná pohľadávka vznikla na základe poskytovania služieb zo strany žalobcu v 1. rade dlžníkovi súvisiacich s tvorbou web stránky G., ktorú žalobca v 1. rade (veriteľ) vytvoril pre spoločnosť Ergomed Poliklinika, s.r.o. (ako dlžníka) na základe dohody v zmysle pokynov a požiadaviek dlžníka. Žalobca v 1. rade za dodané služby súvisiace s tvorbou web stránky G. v rozsahu 1. etapy vystavil dlžníkovi faktúru č. 2018146 na sumu 600,00 eur, splatnú 27.8.2018, ktorá nebola uhradená.

77. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, že oznámením žalovaného o popretí predmetnej pohľadávky žalobcu v 1. rade žalovaný poprel pohľadávku žalobcu v 1. rade v celom rozsahu 611,51 eura s odôvodnením, že žalobca v 1. rade k predmetnej prihláške pohľadávky nepredložil dôkaz o súhlasnom prejave dlžníka s určením výšky odmeny za poskytnutú službu a ani dôkaz preukazujúci vznik takéhoto záväzku dlžníka (zmluvu). Žalovaný zároveň dodal, že ani z faktúry č. 2018146 nie je objektívne možné stotožniť z čoho pozostáva suma 600,00 eur, pretože žalobca v 1. rade v predmetnej faktúre uviedol iba celkový počet 25 hodín a jednotkovú cenu 20,00 eur/hodina a zároveň konštatoval, že pri šetrení zistil, že webová stránka v čase predmetného popieracieho prejavu vôbec neexistuje a preto žalovaný dospel k záveru, že nárok žalobcu v 1. rade na odplatu žalobcovi v 1. rade nevznikol, pretože služby žalobcu v 1. rade neposkytol riadne a včas.

78. Odvolací súd zistil z cenovej ponuky žalobcu v 1. rade pre spoločnosť Ergomed Poliklinika, s.r.o., že žalobca v 1. rade pri stanovení cien za jednotlivé služby nešpecifikoval, či ide o ceny s DPH, alebo bez DPH.

79. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, keď z výsluchu svedka A. F. A., riaditeľa spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o., oprávneného konať za predmetnú spoločnosť zistil, že medzi žalobcom v 1. rade a predmetnou spoločnosťou vznikol zmluvný vzťah titulom ústne uzavretej zmluvy o dielo (prvá etapa), podkladom ktorej bola cenová ponuka za vytvorenie koncepcie a náčrtu webu predmetnej spoločnosti za cenu 20,00 eur/za hodinu, na základe ktorej bol žalobca v 1. rade ako zhotoviteľ povinný pre predmetnú spoločnosť ako objednávateľa vytvoriť web stránku a zároveň žalobca v 1. rade poslal grafické návrhy web stránky, pričom jeden z nich predmetná spoločnosť si vybrala a následne bola preto povinná zaplatiť žalobcovi v 1. rade cenu za 25 hodín vykonaných prác vo výške 500,00 eur. Odvolací súd zároveň konštatuje, že žalobca v 1. rade, ani výsluchom A. A., ani inými dôkazmi nepreukázal dohodu o povinnosti spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o. uhradiť k sumám uvedeným v cenovej ponuke navyše aj DPH a predmetná dohoda nevyplýva ani z cenovej ponuky žalobcu v 1. rade.

80. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v 1. rade v prejednávanom spore dôkazmi špecifikovanými v odsekoch 76., 78. a 79. odôvodnenia tohto rozhodnutia preukázal uzavretie ústnej zmluvy o dielo upravujúcej povinnosť žalobcu v 1. rade ako zhotoviteľa vykonať pre spoločnosť Ergomed Poliklinika, s.r.o. dielo spočívajúce vo vytvorení koncepcie a náčrtu webu predmetnej spoločnosti, podľa pokynov predmetnej spoločnosti, na základe cenovej ponuky žalobcu v 1. rade za cenu stanovenú v cenovej ponuke žalobcu v 1. rade obsahujúcej aj DPH.

81. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v 1. rade preukázal povinnosť spoločnosti Ergomed Poliklinika, s.r.o. uhradiť žalobcovi cenu diela 500,00 eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 500,00 eur odo dňa nasledujúceho po lehote splatnosti uvedenej vo faktúre č. 2018146 do 22.11.2018 (do dňa predchádzajúceho dňu začatia reštrukturalizačného konania) vo výške 9,48 eura.

82. Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi v 1. rade okrem sumy 500,00 eur aj sumu 100,00 eur titulom dane z pridanej hodnoty a k tomu zodpovedajúcim úrokom z omeškania, pretože žalobca v 1. rade nepreukázal existenciu dohody o povinnosti žalovaného zaplatiť okrem sumy 500,00 eur aj daň z pridanej hodnoty vo výške 100,00 eur.

83. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v časti o určenie uplatnenej dane z pridanej hodnoty 100,00 eur a k nej zodpovedajúceho príslušenstva u pohľadávky žalobcu číslo 35 bolo dôvodné.

84. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v 1. rade v časti o určenie zistenia pohľadávok č. 33, 36 a 37 čo do dôvodu a výšky v popretom rozsahu, pretože popretie pohľadávok v popretom rozsahu bolo zo strany žalovaného dôvodné a v prejednávanej spore preukázané a odvolanie žalobcu v 1. rade nebolo dôvodné.

85. Odvolací súd zároveň podľa § 388 C. s. p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku rozhodnutia odvolacieho súdu tak, že určil pohľadávku žalobcu v 1. rade č. 35 v časti popretej istiny vo výške 509,48 eura ako nespornú, čo do pravosti, výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a zistenú v rozsahu 509,48 eura, pretože popretie žalovaného v časti o určenie uplatnenej dane z pridanej hodnoty 100,00 eur a k nej zodpovedajúceho príslušenstva u pohľadávky žalobcu číslo 35 bolo čiastočne dôvodné a vo zvyšnej časti 509,48 eura nebolo popretie zo strany žalovaného dôvodné a žalobcom v 1. rade bol predmetný nárok preukázaný a preto aj odvolanie žalovaného bolo čiastočne dôvodné v rozsahu 102,03 eura.

86. Odvolací súd zároveň podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v 2. rade v časti o určenie zistenia pohľadávky č. 32 čo do dôvodu a výšky v popretom rozsahu, pretože popretie pohľadávky v popretom rozsahu bolo zo strany žalovaného dôvodné. Odvolací súd zároveň potvrdil aj napadnutý IV. výrok predmetného rozsudku súdu prvej inštancie, pretože súd prvej inštancie správne priznal žalovanému ako úspešnej strane proti žalobcovi v 2. rade ako neúspešnej strane sporu náhradu trov konania v celom rozsahu.

87. Odvolací súd vo vzťahu k napadnutému III. výroku udáva, že odvolanie žalovaného proti III. výroku o trovách konania, je dôvodné.

88. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

89. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že žalobca v 1. rade proti žalovanému sa domáhal určenia celkovo piatich nárokov, z ktorých bol žalobca úspešný iba v jednom určovacom nároku v rozsahu 509,48 eura a v štyroch nárokoch bol úspešný žalovaný.

90. Odvolací súd konštatuje, že úspech žalobcu v 1. rade tak predstavuje 25,00 % a úspech žalovaného 75,00 %. Miera úspechu žalovaného je preto 50,00 %. Súd prvej inštancie však v rozpore so zásadou úspechu strán sporu v spore, priznal žalobcovi v 1. rade proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %.

91. Odvolací súd preto podľa § 388 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie aj v napadnutom III. výroku o trovách konania tak, že úspešnejšiemu žalovanému priznal proti neúspešnejšiemu žalobcovi v 1. rade náhradu trov konania v rozsahu 50,00 %.

92. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 C. s. p. tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade neboli v odvolacom konaní úspešní a žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný iba v nepatrnej časti.

93. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa podľa § 428 C. s. p. popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).